

trinsstillingen altså stadig i lovforslaget, om end i en lidt anden udformning end den, vi kender i dag.

Forslaget skal, som flere også har været inde på, ses i sammenhæng med det lovforslag, vi behandlede umiddelbart forinden, altså driftslovforslaget. Jeg ved ikke, om hr. Martin Lidegaard er i salen, men jeg vil godt svare ham alligevel. Hele diskussionen om harmoni hører jo ikke til i forbindelse med landbrugsloven, men når vi har afsluttet forhandlingerne om vandmiljøplan III, vil den blive indarbejdet i driftsloven.

Så vil jeg godt knytte nogle ganske få bemærkninger til nogle af de elementer, der er blevet bragt frem i debatten. Jeg tror, næsten alle ordførerne har været inde på jordbrugskommissionerne, og her har vi valgt en midlertidig løsning for ikke at foruddiskontere Strukturkommissionens udspil og de politiske drøftelser, der på et eller andet tidspunkt formodentlig munder ud i en ændring af den amtskommunale struktur. Indtil videre bliver jordbrugskommissionerne derfor liggende i det regi, hvor de har ligget hele tiden. Der er altså en jordbrugskommission i hvert amt, men selvfølgelig skal der ske nogle justeringer efterfølgende. Sammenlægningen af jordbrugskommissionerne mener jeg der har været bred enighed om.

Jeg tror, det var hr. Keld Albrechtsen, som mente, at jeg rammer fuldstændig ved siden af skiven. Nu plejer jeg ellers at være en habil skytte, så det mener jeg faktisk ikke. Det kan godt være, jeg ikke rammer lige i den sorte plet, men jeg rammer i hvert fald skiven, og jeg bliver også nødt til at sige til Enhedslistens ordfører, at det er faktisk sådan, at de grønne organisationer, der sad med i udvalget, støtter udspillet. Derfor kan jeg ikke forstå det billede, hr. Keld Albrechtsen prøver at tegne af, at de grønne organisationer skulle være utilfredse med udspillet, for det er simpelt hen ikke korrekt. Som jeg sagde før, har der været divergerende opfattelser med hensyn til fortrinsstillingen, men det er det eneste, man ikke har været enige med de grønne organisationer om. Landbruget ville jo ikke gå så langt.

Kl. 17.10

Så nævnte Kristendemokraternes ordfører, at vi skal sørge for, at også de, der ikke har landbrug som hovedbeskæftigelse, kan bo ude på landet, og det giver forslaget om, at bygningerne kan sælges fra, netop mulighed for. Sagen er jo, at hvis vi ønsker at fastholde kravet om en bolig

for hver 185 ha, vil man kunne fristes til at lade bygningerne stå og forfalde, fordi der ikke er noget incitament til at holde dem i god stand. Jeg mener at kunne huske, at hele ideen bag ønsket om at fastholde en ejendom for hver 185 ha stammer tilbage fra loven fra 1998, hvor man arbejdede med byggeklodsprincippet, men alle har jo kunnet se, at det princip ikke fungerer, og derfor synes jeg, det er bedre, at nogle flere får mulighed for at bo på landet med et jordtilliggende på 2 ha, så de kan have lidt hobbydyr ved siden af.

Lad os nu se nærmere på de mange forskellige synspunkter, der er kommet frem under debatten. Jeg synes i hvert fald ikke, vi har talt os fuldstændig fra hinanden.

Til sidst vil jeg godt gentage mit ønske om et bredt forlig om landbrugsloven. Jeg synes, vi har et godt udgangspunkt i lovforslaget, som det ligger, og så må vi med fælles kræfter se, om vi ikke efterfølgende kan nå frem til en fornuftig løsning under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om arbejdsmiljø og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Overførelse af sekretariatene for Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejdsmiljøklagenævnet til Den Sociale Ankestyrelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 10/12 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Det er en lille og ukompliceret sag, vi nu står over for.

Forslaget handler i al sin enkelthed om forenkling. Det drejer sig om at skabe bedre overskuelighed og bedre ressourceanvendelse, og det vil i denne konkrete sag ske ved at overføre sekretariaterne for Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejds miljøklagenævnet til Den Sociale Ankestyrelse. Der er altså ikke tale om egentlige substansændringer, men blot at man flytter sekretariaterne.

Resultatet skulle meget gerne blive, at vi får en bedre og mere effektiv sagsbehandling, og at den bliver så hurtig og så god som muligt, og derfor er det et godt forslag, som Venstre kan støtte.

Lene Jensen (S):

Da vores ordfører, hr. Bjarne Laustsen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Ud over at lovforslaget er et rent spareforslag, er det også et lovforslag, der blander appelsiner og pærer sammen, idet Den Sociale Ankestyrelse hører under Socialministeriet og Arbejdsmarkedets Ankenævn under Beskæftigelsesministeriet, og derfor udvander forslaget begrebet om at samle beskæftigelsespolitikken i Beskæftigelsesministeriet. De fleste høringssvar er da også negative og gør opmærksom på, at det er vigtigt, at formanden for ankenævnet har fuld uafhængighed i afgørelsen i enkeltsager. Socialdemokratiet er enig i denne kritik og mener endvidere, at forslaget kan føre til længere sagsbehandlingstid.

Når det drejer sig om Arbejds miljøklagenævnet, er alle høringssvarene negative. Den røde tråd i de negative høringssvar er, at man mener, at retssikkerheden bliver svækket; og at den ekspertise, der er opbygget i Arbejds miljøklagenævnet ligeledes vil blive svækket. Socialdemokratiet er også enig heri, ligesom vi mener, at Arbejds miljøklagenævnet skal bevare sin tilknytning til Beskæftigelsesministeriet.

Som det fremgår af talen, kan Socialdemokratiet ikke støtte lovforslaget.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan forstå, at fru Lene Jensen er utilfreds og i den forbindelse refererer til nogle høringssvar. Jeg vil gerne høre, hvad det sådan helt præcis er, Socialdemokraterne mener fører til, at nævnet ikke længere er uafhængigt, for i mine øjne er det stadig væk uafhængigt, sådan som det er skruet sammen i forslaget her.

Så vil jeg også gerne bede Socialdemokratiet redegøre for, hvordan der bliver problemer med retssikkerheden. Er det ikke korrekt, at der stadig væk er mulighed for, at man klager, ligesom man gør i dag, og at der alene er tale om en fysisk overflyttelse af nogle personer?

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Med fare for at det ikke er særlig høfligt, bliver jeg nødt til at henvise til, at vores ordfører simpelt hen ikke er til stede i dag. Jeg vil meget bede om, at vi tager den diskussion i udvalget, frem for at jeg kaster mig ud i noget, som jeg har fået ud af at læse høringssvarene i sidste øjeblik. Det håber jeg på forståelse for.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er naturligvis o.k., og så må vi jo se ved andenbehandlingen, om Socialdemokraterne har fået læst det så grundigt, at de måske kan ændre synspunkt.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg har fuld tillid til, at der er socialdemokrater, der har læst det så grundigt, at de har ulejlighed sig med at skrive en ordførertale, som jeg har læst op.

Men jeg tør godt love på ordførerens vegne, at han vil være lykkelig for at stille op til en debat under andenbehandlingen, så det kan blive illustreret, hvad det er, vi helt præcis har af pointer i denne her sammenhæng.

Bent Bøgsted (DF):

Lovforslaget går ud på en sammenlægning af sekretariatet for Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejds miljøklagenævnet til Den Sociale Ankestyrelse. Det er en del af finanslovaftalen, som er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Forslaget skal ses som en regelforenkling og en begrænsning af de administrative omkost-

ninger. Det vil efter Dansk Folkepartis vurdering give en enklere administration og et tættere samarbejde mellem de tre instanser uden at forringe klagemuligheden for den enkelte.

Når sammenlægningen er færdig, vil det derfor medføre en besparelse på administrationsomkostningerne, men det kan også medføre en hurtigere sagsbehandling til gavn for klageren, hvilket selvfølgelig er en fordel, som vi kun kan være tilfredse med.

Der sker en præcisering af ansættelsesforholdet for formanden for Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejdsmiljøklagenævnet, hvilket er fornuftigt, eftersom det er samme person for begge nævn.

Der sker også en forenkling af mødebehandlingen i Arbejdsmarkedets Ankenævn, således at formanden har pligt til at afgøre sagerne, når der ikke er tvivl om afgørelsen, hvilket selvfølgelig giver hurtigere sagsbehandling, men der kan altid forlanges mødebehandling.

Samtidig sker der en justering af medlems sammensætningen i Arbejdsmarkedets Ankenævn, hvilket betyder, at Socialministeriet afgiver et medlem, da de i forvejen bliver repræsenteret igennem Det Sociale Ankenævn. I stedet får Undervisningsministeriet et medlem i ankenævnet, eftersom arbejdsmarkedsuddannelserne er overgået til Undervisningsministeriet, og derfor er det meget fornuftigt, at de får et medlem.

Justering af arbejdsmiljøloven gælder alene for ansættelse af formand og dennes stedfortræder samt ved overførsel af sekretariatsbetjening til Ankestyrelsen.

Til sidst er der tale om konsekvensændringer i § 50 i retssikkerhedsloven på grund af sammenlægningen.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg anerkender selvfølgelig, at man laver en finanslovaftale, som indebærer, at man skal ændre loven.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om hr. Bent Bøgsted virkelig mener, at to så store, komplicerede områder som Den Sociale Ankestyrelse og Arbejdsmarkedets Ankenævn får en enklere sagsgang og en hurtigere sagsbehandling, ved at man lægger sekretariatene sammen, altså får to ministeriers ressortområder ind under et.

Jeg tror, det er meget få steder, man kan forestille sig, at det, at man fordobler sagsmængden, skal give en forenkling, medmindre man vil komme flere penge i det, og så er det jo ikke en besparelse, for så skal der flere ressourcer til.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Så vidt jeg har forstået det, bliver der ikke ændret i sagsbehandlingen, og der bliver heller ikke ændret på det antal sagsbehandlere, der sidder der. Det er ikke den opfattelse, jeg sådan lige umiddelbart har fået.

Det går ud på at sammenlægge nogle ankenævne, der i forvejen har et tæt samarbejde. Det er på samme måde på andre områder, hvor man sammenlægger en administration for at forbedre samarbejdet, og det mener jeg også at vi opnår her.

Kl. 17.20

Lars Barfoed (KF):

Vi er i regeringspartierne stærkt optaget af at forenkle den offentlige administration og gøre tingene mere effektivt, hvor der er mulighed for det, og her har vi altså et eksempel på, at det kan lade sig gøre. Vi foreslår at lægge de tre ankenævne sammen og dermed på lidt længere sigt opnå nogle effektivitetsgevinster. Det synes vi i Det Konservative Folkeparti er en glimrende idé.

Vi lægger vægt på, at nævnene i øvrigt hver for sig bevarer den kompetence, som de har. Vi har i den forbindelse noteret os, at nogle organisationer i deres høringssvar har udtrykt en vis betænkelighed ved, at man på arbejdsmiljøområdet integreres med de øvrige to ankenævne.

Det ser vi i Det Konservative Folkeparti ikke nogen problemer med. Men vi vil da være opmærksom på under udvalgsbehandlingen, hvad de pågældende organisationer nærmere konkret ser af problemer i det, for er der noget, vi i den forbindelse kan rette til for at gøre det helt sikkert, at det bestemt ikke er meningen, at der skal ske nogen kvalitetsforringelser eller på anden måde nogen forringelser i den sagsbehandling, der finder sted, så medvirker vi gerne til det.

Den konservative folketingsgruppe kan støtte forslaget, som det foreligger.

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er rart, at vi har en regering, som er optaget af regelforenklinger. Det tror jeg at

hele Folketinget er. Spørgsmålet er, om man tager fat det rigtige sted.

Hvis regelforenkling skal give en besparelse, så bør man jo forenkle reglerne. Det er det, det hele går ud på. Som jeg forstår det her, lægges der ikke an til at forenkle nogle regler, men til at lægge nogle sekretariater sammen; man lægger dem oven i købet sammen på tværs af ressortministerier.

Jeg synes, at det er af forståelige grunde, at der er kommet meget store betænkeligheder frem i hørings svarene. Jeg kan heller ikke helt selv se, heller ikke med den erfaring, som jeg har fra mit tidligere liv, at der opnås noget effektivitetsfremmende ved at lægge sekretariaterne sammen. Jeg har derfor fuld forståelse for de hørings svar, der er kommet netop fra de organisationer, som til daglig arbejder med ankenævne og styrelserne.

Derfor kan jeg ikke støtte det fremsatte forslag, men vil gerne tilsige regeringen støtte i enhver sammenhæng, der går ud på at forenkle de tonsvis af regler, der er inden for det sociale system og inden for a-kasse-systemet. Der har vi jo i øvrigt taget lidt fat på det; det anerkender jeg. Så vi ser frem til resultater der, hvor det virkelige tonser, og det er gennem den regulære regelforenkling.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg forstår, at hr. Ole Sohn finder det betænkeligt, at man skal behandle sager i disse ankenævne, der nu sekretariatsmæssigt slås sammen under én ledelse, som både vedrører Socialministeriets og Beskæftigelsesministeriets ressort.

Men er hr. Ole Sohn ikke opmærksom på, at Den Sociale Ankestyrelse i forvejen behandler sager, der hidrører under Beskæftigelsesministeriets ressort, således at det princip, som hr. Ole Sohn synes fraviges nu, allerede er fraveget? Det giver mig bekendt ikke anledning til problemer. Hvorfor er det så, hr. Ole Sohn synes, at det her er problematisk?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der, hvor jeg ser det problematiske, er, at sagsmængden i Ankestyrelsen og i ankenævne er om ikke urimelig stor, så fantastisk stor, og det skyldes, at vi har et så kompliceret regelsæt inden for begge systemer, som gør, at brugerne er fuldstændig afskåret fra at kende til reglerne. Administratorerne, det kan være i organisatio-

nerne eller for den sags skyld i ministerierne eller i styrelsen, som er ansvarlige for den lovgivning, vi gennemfører her i Folketinget, er heller ikke i stand til helt at overskue det. Så jeg kan simpelt hen ikke se, at der opnås nogen effektivitetsforbedringer ved at slå de styrelser sammen.

Jeg mener altså, at det er et helt forkert sted at starte. Jeg er godt klar over, at det har noget at gøre med, at man selvfølgelig fra regeringens side kan pynte sig med det næste gang, man laver en eller anden oversigt over, hvor mange råd og nævn man har slået sammen. Her har det en eller anden politisk gevinst i den almindelige debat, men i realiteternes verden har det overhovedet ingen betydning.

Kl. 17.25

Hvis regeringen vil lave en regelforenkling, så starter man dér, hvor problemet eksisterer, og det er selve lovgivningen, det er selve bekendtgørelsen, det er selve forordningerne, der bliver sendt ud i en lind strøm til de to styrelser og nævn.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hvis jeg har forstået det rigtigt, er det således, at det ikke er selve det, at man i dette nye ankenævns regi behandler sager, der til tider er under Socialministeriets ressort og til tider under Beskæftigelsesministeriets ressort, der vurderes af hr. Ole Sohn som problematisk. Det er mere et spørgsmål om, hvorvidt man er i stand til i dette regi, hvor der samlet set er flere sager, at opnå nogle rationaliseringsgevinster af det, der er det bekymrende.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det sidste burde være bekymrende for hele Folketinget, også for regeringspartierne arbejdsmarkedsordførere. Vi har så komplicerede regler, og det har jeg forsøgt at råbe op om i snart 30 år, men desværre uden held, for reglerne bliver mere og mere komplicerede.

Det, jeg sagde om sammenlægningen af de to ressortområder, var sådan set med henvisning til de hørings svar, der er kommet. Her lytter jeg til folk, som arbejder med det til hverdag. Det er mange år siden, jeg selv arbejdede med det til hverdag, så derfor lytter jeg til dem, der har fingeren på pulsen, og når de er betænkelige ved det, så mener jeg, at der er al mulig grund til at tage det alvorligt.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten går ind for forenklinger, for begrænsninger af bureaukrati og unødigt administration, som angiveligt skulle være intentionen bag det her forslag, men der er ikke i forslaget angivet noget, som reelt vil betyde forenklinger.

Der kan derimod være en begrundet frygt for, at en flytning af sekretariaterne for Arbejdsmiljøklagenævnet og Arbejdsmarkedets Ankenævn over til Den Sociale Ankestyrelse kan svække sagsbehandlingen ikke mindst på arbejdsmiljøområdet. Det er en frygt, som såvel FTF som AC og LO giver udtryk for i deres høringsvar, og det er en frygt, som vi mener bør tages alvorligt.

Samtidig betyder flytningen af de to sekretariater, at de samles i en styrelse under Socialministeriet, nemlig Den Sociale Ankestyrelse, og vi mener ikke, at vi skal gå ind og flytte Arbejdsmiljøklagenævnet og Arbejdsmarkedets Ankenævn over til Socialministeriet.

Så er jeg fuldstændig enig med hr. Ole Sohn i, at hvis man virkelig ville forenkle, så burde man se på regelforenkligning og noget, der virkelig kunne medføre forbedringer for borgerne, i stedet for at gå ind og se på flytning af sekretariater.

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Kristendemokraterne kan også godt lide forenkling, men vi er bare ikke sikre på, at det her forslag giver reelle forenklinger.

En gennemgående idé har jo været at forsøge at samle beskæftigelsespolitikken i Beskæftigelsesministeriet, hvor lovforslaget her nærmest går den modsatte vej ved at gøre overlappet mellem de ministerielle områder større. I den sammenhæng medfører lovforslaget jo i en vis grad flere arbejdsgange mellem instanserne.

Forenklingen ser primært ud til at være en økonomisk effektivisering, hvilket selvfølgelig er positivt nok, men det betyder ikke nødvendigvis, at opgavehåndteringen bliver mere effektiv og for den sags skyld bedre.

Som sagt kan vi godt lide forenklinger, men vi er ikke overbevist om, at det her forslag medfører sådanne.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så tager vi lige hr. Anders Samuelson som ordfører.

Anders Samuelson (RV):

Vi har det egentlig på mange måder i Det Radikale Venstre som Kristendemokraterne i denne

sag. Overskrifterne om at gennemføre nogle regelforenklinger og effektiviseringer lyder sådan set meget godt, men vi er noget bekymrede over de betænkeligheder, som vedrører flytningen af Arbejdsmiljøklagenævnet til Den Sociale Ankestyrelse, som LO, DA og AC bl.a. har udtrykt, nemlig en bekymring over, om det faktisk opvejer de fordele, som måtte være.

Derfor har jeg egentlig den samme konklusion som Kristendemokraterne: at det tilsyneladende kan se ud, som om der kan være nogle økonomiske effektiviseringer, men hvorvidt det også i den sidste ende kommer dem, det omhandler i denne her sag, til gavn, er vi noget mere tvivlende over for.

Derfor vil vi ikke gøre vores stilling endeligt op nu, men vil gøre den op i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Kl. 17.30

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg takker for tilslutningen til forslaget.

Jeg vil godt lige præcisere, at der jo ikke er tale om, at Ankestyrelsen skal være ankeinstans, men alene, at sekretariatsfunktionen lægges sammen med Ankestyrelsen, og at medarbejdere fra de to ankenævne følger med over i Ankestyrelsen. Der sker altså ingen ændring i ankenævnenes uafhængighed eller i arbejdsmarkedets parterers indflydelse i nævnene.

Så har det været drøftet, at det er aparte, at Beskæftigelsesministeriets sagsområde nu skal afgøres i Ankestyrelsen. Jeg vil bare gerne sige, at 74 pct. af Ankestyrelsens sager ligger inden for Beskæftigelsesministeriets ressort. Så eksper-tisen på beskæftigelsesområdet findes altså allerede i dag i Ankestyrelsen.

Endelig behandler Ankestyrelsen en række sager på andre ministeriers områder, uden at det har givet anledning til kritik. Vi skal jo huske, at Ankestyrelsen er en juridisk institution.

Så vil jeg gerne takke hr. Ole Sohn for tilslutningen til forenklingforslagene i denne pakke. Jeg håber, at alle i salen kan være enige om, at det er en god idé at give borgerne en hurtigere og enklere sagsbehandling. I hvert fald er forenklinger på a-kasseområdet jo noget, der hele tiden efterspørges.

I dag er det sådan, at der for medlemmer i de decentrale a-kasser kan være tre klageinstanser: Kassens hovedledelse, Arbejdsdirektoratet og Arbejdsmarkedets Ankenævn. Der er altså nog-

le, der skal have deres sager behandlet i fire instanser, før der foreligger en endelig afgørelse.

Forslaget her vil blive gennemført ved en bekendtgørelsesændring, der betyder, at man kan klage direkte til Arbejdsdirektoratet over en afdelings afgørelse. Dermed kan der ske en afkortning af sagsbehandlingstiden i klagesagerne. Klagen skal sendes via kassens hovedledelse, der derfor fortsat har mulighed for at afslutte sagen ved at give medlemmet medhold. Men der ligger altså en regelforenklung på det her område, der også vil give kortere sagsbehandlingstider, og jeg kvitterer for tilslutningen til den del af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af lov om børnepasningsorlov. (Tilmelding til børnepasningsorlov).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 17/12 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Det kan jo ikke siges at være verdens største lovforslag, som vi her behandler, men ikke desto mindre har det stor betydning for de forældre, som måske ønsker at tage børnepasningsorloven.

Lovforslaget sikrer, at de forældre, der i dag har mulighed for på et senere tidspunkt at tage en børnepasningsorlov, fortsat bevarer denne

mulighed, selv om vi stopper muligheden fra den 1. april. Det gør vi jo for at sikre vores velfærdsordninger i forbindelse med EU-udvidelsen med de ti nye lande.

Som reglerne hidtil er skruet sammen ville borgere fra de nye lande have mulighed for at benytte børnepasningsorloven, hvis vi ikke gjorde noget. Det vil de fleste vist finde urimeligt. Det gør vi i hvert fald i Venstre. Jeg finder, at det er en meget fin løsning, vi her har fundet, forligspartierne tilsammen. Vi undgår utilsigtet brug, og samtidig sikrer vi, at de familier, som i dag vil være berettiget, også fortsat har mulighed for at benytte børnepasningsorloven.

Vi sikrer det på en ret simpel måde, nemlig ved at vi skriver ud til alle de berørte familier – det bliver også annonceret – og det eneste, de skal gøre, er at give en tilbagemelding, så bevarer de rettigheden. Enklere og sikrere kan det ikke gøres.

Venstre støtter selvfølgelig forslaget.

Kl. 17.35

Lene Jensen (S):

Det er meget beklageligt, men vores ordfører, hr. Jan Petersen, kan heller ikke være til stede i dag. Derfor skal jeg på hans vegne fremlægge Socialdemokraternes synspunkter.

Vi støtter selvsagt forslaget, da det er en udmøntning af den aftale, som bl.a. Socialdemokraterne har indgået med regeringspartierne om vandrende arbejdstagere i forbindelse med EU-udvidelsen.

Lovforslaget indebærer, at et ønske om at anvende retten til børnepasningsorlov skal anmeldes inden den 1. april 2004. Forslaget er efter vores vurdering enkelt i sin praktiske virkning over for de borgere, der har retten til børnepasningsorlov. Man får et brev, man tilkendegiver, at man ønsker at anvende retten, og så er den sådan set ikke ret meget længere, før retten eventuelt skal anvendes konkret. Desuden er der indarbejdet en dispensationsadgang, sådan at de, der reelt ikke har mulighed for at anmelde ønsket inden den 1. april, alligevel kan få deres forældreorlov.

I forbindelse med forhandlingerne med regeringspartierne stod det klart for os, at netop børnepasningsorloven er en af de ydelser, der er sårbar over for utilsigtet brug. Orloven kan nemlig anvendes i udlandet, og det er ganske let at få adgang til den ved kort ophold i Danmark. I Danmark er ydelsen ikke særlig stor, mens den